

ת"פ 32787/10/18 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) נגד מוחמד סלמאן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 32787-10-18 מדינת ישראל נ' סלמאן

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוריה תוהמי

נגד

מוחמד סלמאן הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עלא תילאווי

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1993, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, **בעבירות בנשק (החזקת נשק ואבזר לנשק)**, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.10.18 סמוך לשעה 02:18, הגיע הנאשם לחירבת ג'בארה במזרח טייבה, סמוך לביתו של אחיו, ביחד עם ה.ס., אחיו הקטין, יליד 2001 (להלן - **הקטין**), ברכבו של אברהים מסארווה. הנאשם והקטין יצאו מהרכב וכעבור זמן קצר חזרו אל הרכב כשהם מצוידים בשני כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר, המכונה "קרלו", ותחמושת תואמת.

2. ביום 12.1.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום, יורשע וישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. לעניין העונש, הוסכם כי המאשימה תעתור על פי הנחיית פרקליט המדינה 9.16 למתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, ותבקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, וב"כ הנאשם יוכל לטעון לעונש באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 13.8.20 עולה כי הנאשם כבן 27, תושב טייבה, שוהה בתנאי מעצר בית מלא

עמוד 1

בבית אביו מאוקטובר 2018 בפיקוח אחת מאחיותיו. הנאשם מאורס מזה כשנתיים וחצי לבחורה כבת 18. הנאשם סיים 6 שנות לימוד, תאר כי היה תלמיד בעייתי ואלים במסגרת בית הספר, ועזב לבסוף מחוסר עניין בלימודים ובמטרה לעבוד ולסייע בכלכלת המשפחה. עבד ברציפות בעבודות איטום מאז ועד למעצרו בתיק הנוכחי. לנאשם אין הרשעות קודמות. מגיל 24 החל לשתות אלכוהול באופן מזדמן, מאז שהייתו בתנאים מגבילים ועד היום מעשן גראס על בסיס יומי, אך שלל בעיית התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים או נזקקות טיפולית בתחום זה. מתוך 4 בדיקות שתן מסר הנאשם רק בדיקה אחת בה נמצאו שרידי גראס, ומכיוון שמשמש בסמים לא מסר בדיקות נוספות. בהתייחסותו לעבירה דן מודה בביצועה ולוקח עליה אחריות, אולם מתקשה להסביר את הרקע לביצועה והתייחס אליה באופן מגמתי ומצומצם, שלל קשרים חברתיים שוליים ושלל התנהלות בעייתית במצבו בכלל ובתחום הנשק בפרט. ניכר כי הנאשם מתקשה לבחון לעומק את התנהגותו ואת נסיבות העבירה ונקט בתשובות מצומצמות והסתרה. השירות התרשם כי הנאשם אינו מכיר בחומרת התנהגותו, וכי רמת הסיכון למעורבותו בעבירות אלימות הינה **בינונית** ברמת חומרה **נמוכה**. השירות העריך כי ללא מעורבות טיפולית במצבו, קיים סיכון להישנות התנהגותו.

על גורמי הסיכון בעניינו נמנו נגישותו לנשק, מעורבות פלילית עם אחיו, היעדר דמות הורית, שימוש בסמים והתמודדות עם אחריות משפחתית שאינה מתאימה ליכולותיו. על גורמי הסיכון לשיקום במצבו נמנו היעדר עבר פלילי, יכולתו לעמוד בתנאי מעצר בית ללא הפרות במשך תקופה ממושכת.

שירות המבחן ציין כי הוא **אמביוולנטי** באשר להמלצה בעניינו של הנאשם, והגם שבולטת נזקקות טיפולית על מנת לצמצם סיכון להישנות התנהגותו, הרי שחומרת התנהגותו, היעדר גורמי תמיכה משמעותיים בסביבתו והיעדר כוחות להביא לשינוי במצבו ולהפסיק בין היתר שימוש בסמים, קיים **ספק** באשר ליכולתו לשתף פעולה עם השירות ועל כן השירות נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. עם זאת השירות המליץ לשקול בין שיקולי הענישה את גילו העציר של הנאשם, היעדר עבר פלילי והיעדר תיקי מב"ד, ואת העובדה שהתנהגותו לא שנתה מזה כשנתיים.

ראיות לעונש

4. לבקשת ב"כ הנאשם, בהתאם לסעיף 40(ב)(1) ו-(2) לחוק העונשין, ועל מנת שתתקבל תמונה כוללת לגבי כלל הנוכחים ברכב ואופן תפיסת הנשק ומיקומו (נוכח הלשון הכוללת שנקט כתב האישום בסוגיה זו), הוגשו מתיק החקירה ראיות לעונש מטעם ההגנה - דו"חות הפעולה של רס"ר אלימלך עמית (ת/1), רס"ר ארדיטי שניר (ת/2), רס"ר תירם נתנאל (ת/3) ומזכר מאת רס"ר שלומי שוורץ (ת/4). לצורך קבלת תמונה מאוזנת קבעתי בהחלטתי כי "במידה וב"כ המאשימה מעוניינת להגיש דוחות פעולה ומזכרים של שוטרים נוספים שהשתתפו בפעילות המבצעית, אשר לטעמה משלימים את התמונה המלאה, תהיה רשאית לעשות כן" - ואולם, ב"כ המאשימה בחרה שלא להגיש חומרים נוספים מתוך תיק החקירה (עמ' 17).

טעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות בנשק ובעיקר לקדושת החיים, ביטחון של אדם, שלמות גופו וערכים של שלטון החוק. היא טענה שבתי המשפט השונים עמדו על חומרת העבירות בנשק, לרבות החזקת נשק, גם בידי אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, דוגמת הנאשם שלפנינו. נשק "מתגלגל" מיד ליד ועלול להגיע לגורמים עבריינים או ביטחוניים ולשמש גם בסכסוכים פעוטים ולפגוע במרכזי אוכלוסיה, בעוברי אורח חפים מפשע שלא

קשורים לסכסוכים האלה. נטען שקיים אינטרס ציבורי בהתרעת הרבים בעבירות בנשק ועל כן, על בתי המשפט לגלות אפס סובלנות לזמינות של נשק חם וזאת על דרך של החמרה בענישה. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, ועתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. היא טענה שהגם שבהתאם להנחיית פרקליט המדינה מדובר במתחם המתאים להחזקת נשק אחד, הרי שבמסגרת הסדר הטיעון נלקחו בחשבון קשיים ראייתיים מסוימים הנוגעים לשני מעורבים נוספים בתיק שלא הועמדו לדין, איאד נופל ואיברהים מסארווה, לגביהם הוגשו דו"חות הפעולה במסגרת הראיות לעונש, והגם שמאשימה סברה כי קיים שוני מהותי בינם לבין הנאשם עדיין הדבר הובא בחשבון לעניין העונש, וכלשונה: "למעשה מכיוון שמדובר בשני נשקים המתחם כביכול לא תואם את הנחיית פרקליט המדינה כי המתחם הזה הוא מתחם לנשק אחד. ואולם בגלל ההסדר שנכרת בין הצדדים שלקח בחשבון קשיים ראייתיים מסוימים נקרא לזה הנוגעים בעיקר לטענת חברי על שני המעורבים הנוספים שלא הועמדו לדין... הוסכם שנעתור למתחם שצינתי בתחתית המתחם" (עמ' 18, ש' 14) וכן, "כמובן שהיינו מבקשים ענישה הרבה יותר חמורה ברגיל" (עמ' 20, ש' 4). לטענת המאשימה, שני המעורבים האמורים אמנם נתפסו ברכב שבו נמצא הנשק, ושחלקו הקדמי, בו ישבו, נזרק נשק החוצה, אולם מדובר בשהייה של מספר דקות, כאשר בתרגיל חקירה שנערך להם ציינו שהנשק שייך ל"ג'חנון" (כינויו של הנאשם), ולאורך כל החקירות שלהם דבקו בגרסתם והפלילו את הנאשם. בנסיבות אלה, נטען, שאין יכולת לדעת אם היו מודעים לנשק שנזרק אם לאו.

מבחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה התובעת לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה וחסך זמן שיפוטי. מהתסקיר בעניינו עולה שמדובר בנאשם בן 27 המדווח על שימוש בסמים מסוג גראס על בסיס יומיומי, לא משתף פעולה עם בדיקות שתן, ואחת שמסר היתה עם שרידי סם, והגם שמודה בביצוע העבירה, לא מבין את חומרת התנהגותו, נוקט בהסתרה ושולל בעייתיות בהתנהלותו ואין המלצה טיפולית בעניינו.

בנסיבות אלה, עתרה ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

6. ב"כ הנאשם טען שכתב האישום לא מתאר את ההתרחשות בעת תפיסת כלי הנשק ולאור העובדה שבתחילת הדרך הנאשם הכחיש מעורבות ושינה גרסתו בהמשך, התעורר חשש שכתב האישום אינו משקף נכונה ובאופן מלא ומדויק את אשר התרחש בשטח. ב"כ הנאשם הפנה לדו"חות הפעולה שהגיש, מהם עולה שבתוך הרכב היו לפחות עוד שני אנשים, ואחד מכלי הנשק נזרק מהצד של הנהג, נגדו לא הוגש כתב אישום והתיק בעניינו נסגר; נשק נוסף נתפס במושב האחורי ברכב, כשגם אדם שלישי ששהה בתוך הרכב לא הועמד לדין. בעניינו של הקטין, הרי שבתחילת הדרך הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק שלא כדין, ואולם, בהמשך המאשימה הגיעה עמו להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום כאשר העבירה שיוחסה לו היתה **קבלת נכס שהושג בעוון**, כשהנכס שקיבל לא צוין בכתב האישום המתוקן, והתיק הסתיים בהעמדה בצו מבחן ללא הרשעה בדין. לענין נסיבות ביצוע העבירה נטען שמדובר בארבעה נוסעים ברכב, אשר אינו בבעלות הנאשם, כאשר הנאשם והקטין יושבים מאחור ואיברהים, בעל הרכב, ואיאד יושבים מלפנים. בנסיבות אלה, הנאשם ואחיו יורדים מהרכב, הולכים למבנה, חוזרים עם דבר מה, שוטרים שעוברים במקום רואים שכלי נשק אחד נזרק מהחלונות הקדמיים של הרכב, ולאחר שמגיעים למקום מתשאלים את האנשים, נאמר להם שאין שום דבר ברכב והשוטרים מוצאים עוד כלי נשק בחלקו האחורי של הרכב.

נטען שבחקירתו הנאשם הכחיש מעורבות, כמו יתר המעורבים, ואולם לאחר ביצוע עימות, הוא שינה את גרסתו ולקח אחריות על החזקת שני כלי הנשק. בסופו של יום, שני כתבי האישום שמוגשים הם נגד הנאשם ואחיו הקטין, שהינם בבחינת "שעירים לעזאזל", ומבין שניהם עניינו של הקטין הסתיים ללא הרשעה בגין עבירה של קבלת נכס שהושג בעוון

בלבד, ואילו הנאשם הוא היחיד ששהה במעצר תקופה ארוכה (מיום 9.10.18 עד 21.10.18) ושהה במעצר בית מלא מחודש אוקטובר 2018 עד יולי 2020, קרוב לשנתיים. מאז יולי 2020 עד היום הנאשם נתון ב"מעצר אדם", ללא הפרות ומבלי שנפתחו נגדו תיקי מב"ד. לאור האמור לעיל, האפליה בעניינו של הנאשם זועקת, אחריותו לשני כלי הנשק "בעייתית", מקום בו הוא אינו בעל הרכב, הנשק נזרק שלא ממקום מושבו ברכב, ללא טביעת אצבע או ממצא דנ"א, ואף הודאתו ניתנה לאחר שהכחיש קשר לנשק בחקירתו הראשונה.

עוד נטען לנסיבות מקילות - מדובר בכלי נשק שעל פי חוות דעת משטרתית אינם קשורים לאירועים פליימיים; מדובר בהחזקה רגעית; לא מדובר בנשק טעון; לא נטען שקיים סכסוך פעיל לנאשם או למי מיושבי הרכב; לא נטען שיש תכנית כלשהי לשימוש בנשק; והנשק הוחזק ברכב במקום נידח בטייבה ולא באזור מגורים.

בנסיבות אלה נטען שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר חד-ספרתיים ועד ל-18 חודשי מאסר, כשהמאשימה הסכימה למקם את העונש בתחתית המתחם. במסגרת קביעת העונש יש לשקול את חלקו היחסי של הנאשם בעבירה נוכח העובדות, בעוד הוא לוקח על עצמו את האחריות המלאה.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, ממנו עולה שנסיבותיו האישיות של הנאשם קשות, הוא נעדר עורף משפחתי, אמו נפטרה בגיל צעיר, אביו אלכוהוליסט, ולמעשה הוא לקח על עצמו תפקיד שלא מתאים לגילו. השירות התרשם ממצוקתו של הנאשם כמו גם מנזקקות טיפולית, אך לאור הנתונים הכלליים לא הוצעה תכנית טיפולית. יחד עם זאת, מדובר בנאשם שהודה, לקח אחריות, שיתף פעולה עם גורמי האכיפה, ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מציב גבולות ולכן גם לא עבר עבירות נוספות, גורמי סיכוי לשיקום טובים והסיכון למעורבותו בעבירות אלימות היא בינונית, ברמת חומרה נמוכה, הוא שהה במעצר ממש ובתנאים מגבילים תקופה ארוכה מאוד, באופן שפגע בו ובמשפחתו. כמו כן, מדובר בחלוקף זמן של שנתיים וארבעה חודשים מאז ביצוע העבירה.

7. הנאשם, בדברו האחרון, הוסיף כי הוא מבקש סליחה.

דין והכרעה

8. כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, לא אחת, כי עבירות בנשק, ובכלל זה החזקת נשק, הן בגדר "מכת מדינה", ועל בית המשפט לתרום את חלקו בביעור התופעה על ידי החמרת הענישה, כמסר של הרתעה (ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.16); ע"פ 7703/19 פלוני נ' מדינת ישראל (6.8.20); ע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי (2.7.20); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.19); ע"פ 5120/11 בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל (18.12.11)).

הערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירות בנשק הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו מפני הסיכון ופוטנציאל הנזק העצום שבקיומם של כלי נשק, ובכלל זה תתי מקלע מאולתרים, המסתובבים בשוק החופשי, ומוחזקים על ידי מי שאינם מורשים ומוכשרים לכך, שסופם שיגיעו לגורמים מסוכנים, בעלי מניע ביטחוני או עברייני, ויגרמו לנזקים אדירים.

בע"פ 2564/19 איברהים אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.19) עמד על כך בית המשפט העליון -

"... הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית".

9. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה **ברף בינוני**, הואיל ומדובר בשני כלי נשק מאולתרים, מסוג תת מקלע, שהם כלי נשק התקפיים בעיקרם, בעלי פוטנציאל נזק הרסני, קל וחומר כשלצדם תחמושת תואמת, אשר הוחזקו ברכב, וכל זאת כשקטין מעורב באירוע. מנגד, כלי הנשק הוחזקו בפאתי העיר טיבה ולא במקום מרכזי או הומה אדם, לא נעשה בהם שימוש והם לא שימשו לביצוע עבירה נוספת.

מתחם העונש ההולם

10. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על כך שחלקו של הנאשם מרכזי. ביחד עם אחיו **הקטין**, יצא מהרכב למקום הימצאות כלי הנשק, נטל אותם והכניסם לרכב. הגם שלא נגרם נזק במקרה דנן, הלכה למעשה, הרי שכאמור פוטנציאל הנזק הטמון בשימוש בכלי נשק אלו בידי גורמים מסויימים, עבריינים או ביטחוניים, הוא עצום.

מדיניות הענישה בפסיקה מעלה כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, אף כשמדובר בהחזקה של כלי נשק אחד, עם או בלי תחמושת, הוטלו על פי רוב מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח:

רע"פ 4559/16 **נוסיראת נ' מדינת ישראל** (22.6.16) - הנאשם החזיק נשק מאולתר דמוי קרל גוסטב עם מחסנית תואמת ו-9 כדורים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל, חלף 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ 3632/14 **אנואר אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.12.14) - במהלך פגישה קיבל הנאשם תיק גב ובתוכו תת מקלע עם מחסנית ב"הכנס" וכדור בקנה. נקבע שהנאשם לא ידע על הימצאותם של המחסנית והכדור. נקבע מתחם ענישה הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר, והושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ע"פ 3156/11 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12) - המערער נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. הושתו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה.

ת"פ (מחוזי מרכז) 63642-12-18 **מדינת ישראל נ' אהיב אל מוגרבי** (30.4.20) - הנאשם החזיק בידו נשק מסוג רובה M-16 שמספרו הטבוע הושחת והוא עטוף בניילון נצמד, במתחם הסמוך לביתו. הושתו עליו 15 חודשי מאסר לצד

מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 22885-05-17 **אלאסד (עציר) נ' מדינת ישראל** (6.7.17) - הנאשם החזיק בנשק מסוג רובה תת מקלע מאולתר ומחסנית עם 10 קליעים בקוטר 9 מ"מ. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 13 ל-36 חודשי מאסר, והושתו עליו 21 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 62288-05-17 **מדינת ישראל נ' מסרי** (15.4.18) - הנאשם החזיק בעסק ברובה מסוג קלצ'ניקוב ובמחסנית עטופים ומוסלקים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והחמיר את עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 53496-03-18 **מדינת ישראל נ' סאמר אבו עסא** (6.2.19) - החזקת נשק מאולתר אוטומטי. נקבע מתחם הנע בין 15-36 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום י-ם) 52546-02-19 **מדינת ישראל נ' סאמי נאבולסי** (9.9.19) - הנאשם הורשע בשתי עבירות החזקת נשק ובעבירה של החזקת תחמושת. במשך כשנתיים וחצי החזיק בנגרייה מתחת לבית משפחתו רובה M1, נשק מאולתר המכיל חלקי רובה ציד ו-77 כדורים שונים. נקבע מתחם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי.

ת"פ (כפ"ס) 29239-05-19 **מדינת ישראל נ' אמיר זידאת** (19.11.20) - הנאשם החזיק תת מקלע מאולתר ובתוכו מחסנית ריקה. הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-28 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

11. בענייננו, בשים לב לעובדה כי מדובר בשני כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר, יחד עם תחמושת תואמת, אני קובע כי **ברגיל** מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-42 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ומדוע "ברגיל"? שכן, שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם עונש הולם שונה מזה שהם טוענים לו בנסיבות "רגילות" - הכל כמפורט הלן.

אי העמדה לדין של מעורבים אחרים; אחדות הענישה; ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

12. מדובר בנאשם צעיר, כבן 28, נעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירה במסגרת הסדר טיעון וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך כשבועיים; לאחר מכן, נותר הנאשם במעצר בית מלא מאוקטובר 2018 עד יולי 2020, קרוב לשנתיים, ומאז יולי 2020 ועד היום מצוי ב"מעצר אדם", כל זאת מבלי שהפר את תנאי השחרור ולא שב להסתבך בפלילים.

תסקיר שירות המבחן מעלה כי לנאשם נסיבות חיים קשות. הוא גדל בתנאי דחק ומצוקה, בצל אב אלים ואלכוהוליסט

ונעדר תפקוד והתמודד עם אובדן של אמו ממחלה בגיל צעיר. השירות התרשם כי מגיל צעיר הנאשם מתמודד עם תפקידים שאינם מותאמים ליכולותיו ולהתפתחותו הרגשית וכל זאת ללא מעורבות תמיכתית או טיפולית כלשהי. הגם שהנאשם שיתף פעולה עם השירות, הוא התקשה להתייחס באופן מעמיק לנסיבות שעמדו בבסיס התנהגותו ולמעורבותו בקשרים שוליים, והשירות התרשם כי הנאשם אינו מכיר בחומרת התנהגותו וקבע כי רמת הסיכון למעורבותו בעבירות אלימות הינה **בינונית** ברמת חומרה **נמוכה**. הנאשם לא מסר בדיקות שתן לאיתור סמים כנדרש, והבדיקה היחידה שמסר הצביעה על שימוש בסם מסוג גראס.

13. לא ניתן להתעלם מטענות ב"כ הנאשם בדבר התנהלות תמוהה של המשטרה כלפי הנאשם במסגרת החקירה, בהשוואה להתנהלותה ביחס ליתר המעורבים באירוע. טענות אלה מקבלות משנה תוקף נוכח דו"חות הפעולה שהוגשו במסגרת הראיות לעונש, מהם עולה כי במהלך האירוע נצפה הרכב מושא כתב האישום כשבתוכו יושבים שניים - איברהים, בעל הרכב ומי שנהג ברכב, ולצדו איאד, כשהשניים אף היו תחת השפעת אלכוהול. בנוסף, כשהתקרבה ניידת המשטרה לרכב, נזרק אחד מכלי הנשק מהחלון הקדמי של הרכב (ת/1), ונשק נוסף וכדורי תחמושת נתפסו במושב האחורי ועל רצפת הרכב (ת/2). למרות שעל פניו, ולכאורה, די באמור בדו"חות הפעולה של שלושת השוטרים שנכחו בזירה כדי לקיים את יסודותיה העובדתיים והנפשיים של עבירת החזקת נשק בעניינם של איברהים ואיאד, לצד בסיס ראיתי, לכאורה, בעבירות נוספות של הפרעה לשוטרי, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, הרי שהתיק בעניינם נסגר. ודוק: חרף העובדה שניתנה למאשימה הזדמנות להגיש חומר ראיות שיש בו לשפוך אור אחר על ההתרחסות מושא כתב האישום ועל החקירה שהתנהלה, היא בחרה שלא לעשות כן, והסתפקה בהפניה כללית להכחשה גורפת של איברהים ואיאד, לתרגיל חקירה שבוצע להם במסגרתו הפלילו את הנאשם ולחקירה מאוחרת שבוצעה לנאשם, לאחר שהוטח בו שהופלל על ידי השניים, במסגרתה הודה בהחזקת כלי הנשק.

בית המשפט אינו "תובע-על", ולא מחליף את שיקול דעת התביעה הכללית בשיקול דעתו שלו, מה גם שבמקרה דנן לא נחשפתי למכלול חומר הראיות, ועל כן, הדברים שנכתבו לעיל נאמרים בזהירות הראויה (ראה והשווה: רע"פ 7052/18 **מדינת ישראל נ' רותם** (5.5.20); בג"ץ 5752/17 **פלונית נ' פרקליטות המדינה** (9.9.19)).

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבעתירתה לקביעת מתחם עונש מקל (לעומת מתחמים לה עותרת בהתאם להנחיית פרקליט המדינה), ובבקשתה למיקום עונשו של הנאשם בתחתית המתחם (חרף האמור בתסקיר שירות המבחן), הרי שגם המאשימה מודה שאין מדובר בסיטואציה "רגילה" וכי יש לנהוג בנאשם אחרת נוכח העובדה שהוא היחיד שהורשע בהחזקת כלי הנשק והוא היחיד שיישא בעונש מאסר. התביעה עצמה, בטיעוניה לעונש דיברה על קשיים ראייתיים, בהיבט של אי העמדה לדין של מעורבים אחרים, שהביאה אותה לעתירה על פי מתחם עונש מקל.

14. הפסיקה התייחסה, לא אחת, לנסיבות בהן עומד נאשם אחד לדין בעוד שנגד אחרים התיק נסגר כאשר עומדת נגדם תשתית ראיינית דומה. עוד עמדה הפסיקה על חשיבותו של עקרון אחידות הענישה. אמנם נקבע כי עיקרון אחידות הענישה אינו חזות הכל, וכי הוא נועד למנוע אפליה בין נאשמים שפשעו יחדיו ובנסיבות דומות, אך לא בא לכפות על בית המשפט אמת-מידה עונשית מוטעית, רק מפני שהיא ננקטה במקרהו של אחד הנאשמים המשותפים (דנ"פ 1729/14 **ערפאת ביומי נ' מדינת ישראל** (23.4.14); דנ"פ 1109/02 **מרדכי שושני נ' מדינת ישראל** (12.2.02)). יחד עם זאת, הפסיקה קבעה כי יש לאזן את עקרון אחידות הענישה אל מול עקרון ההלימה שנקבע כעקרון המנחה בענישה,

כאמור בסעיף 40ב' לחוק העונשין.

כך, בית המשפט העליון הכיר בחריגה משמעותית לקולא ממתחם הענישה אך ורק בשל עקרון אחידות הענישה והותיר על כנה את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה הגם שנקבע כי עקרון אחידות הענישה אינו נכלל במפורש בתיקון 113 לחוק, הרי שבהתאם לאמור בסעיף 40ב' לחוק, רשאי בית המשפט **לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה** (ע"פ 4761/15 **אמיר ג'ורבאן נ' מדינת ישראל** (23.11.15); ת"פ (מחוזי חי') 42927-05-14 **מדינת ישראל נ' אמיר ג'ורבאן** (22.6.15)).

במקרה אחר, בע"פ 9545/09 **ריואן עז אלדין נ' מדינת ישראל** (24.3.10) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם, למרות שקבע כי עונשו אינו סוטה, לכשעצמו, ממדיניות הענישה הראויה, אולם ראוי להתערבות לאור עקרון אחידות הענישה.

15. לעניין טענת אכיפה בררנית שבאי העמדתם של מעורבים נוספים באירוע מושא כתב אישום, נקבע כי אין באי העמדתם של מעורבים נוספים לדין, כשלעצמו, כדי לבסס אכיפה בררנית, **אלא במקום בו עלו שיקולים זרים או שירותיות בהחלטות התביעה להעמיד לדין רק חלק מהמעורבים בפרשה**. יחד עם זאת, יתכנו מקרים חריגים בהם תתקבל הטענה **אף אם לא הוכח מניע זר**, ובתנאי **שהתשתית הראייתית אשר בבסיס החשדות כלפי כל אחד מהמעורבים דומה** (ע"פ 7216/20 **שמואל קינן קליין נ' מדינת ישראל** (18.2.21); וראה גם: ע"פ 5805/19 **קליינמן נ' מדינת ישראל**, (28.12.20)).

16. בענייננו, לא זו בלבד שב"כ הנאשם הגיש חומרי חקירה המצביעים על מעורבותם, לכאורה, של איברהים ואיזאד בעבירה, אלא שכאמור ב"כ המאשימה אף לא הגישה מטעמה חומרי חקירה שיתמכו בטענתה ל"שוני ראייתי" בינם לבין הנאשם, ואף עתרה לקביעת מתחם עונש הולם מקל מזה לו טוענת בדרך כלל. גם עיון בגזר דינו של הקטין מעלה כי הגם שחלקו באירוע דומה עד זה לזה של הנאשם (על פי האמור בכתב האישום), העבירה בענייננו הומרה לעבירה קלה משמעותית מזו שיוחסה לו ולנאשם בתחילה, והתיק נגדו הסתיים ללא הרשעה. אף בכך יש כדי לפגוע בתחושת הצדק.

17. **משכך, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם המתאים לנסיבותיו המיוחדות של האירוע, כמפורט לעיל, הנע בין 17 ל-40 חודשי מאסר.**

18. נוכח גילו הצעיר של הנאשם; היעדר עבר פלילי; נסיבות חיים קשות כמפורט בתסקיר שירות המבחן; הודאה ונטילת אחריות; חסכון בזמן שיפוטי; חלופי זמן רב מאז ביצוע העבירה; העובדה שהנאשם היה עצור בגין תיק זה משך כשבועיים; היותו של הנאשם נתון בתנאים מגבילים משך זמן רב מאוד; ומבלי להתעלם מהעובדה שהנאשם לא נרתם להליך שיקומי ועישן גראס במהלך שהייתו במעצר הבית הממושך - מצאתי למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

19. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, 9.10.18 עד ליום 21.10.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 16.5.21 שעה 10:00 בבית סוהר "הדרים" כשבדו תעודת זהות. התנאים המגבילים והערבויות הכספיות שהוטלו על הנאשם במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים ימשיכו לחול עד להתייצבות הנאשם למאסר.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 3,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 15.5.21. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

לבקשת ב"כ הנאשם, ובהסכמת הנאשם, יועבר סכום על חשבון הקנס מהפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת תיק מ"ת 32829-10-28. היתרה תישאר מופקדת לצורך הבטחת התייצבותו של הנאשם למאסר, כמפורט לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

מוצגים - כלי נשק ותחמושת - יושמדו.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד ראזי בטחיש, הנאשם ובא-כוחו.